

§ 14, fordi Stemmerne have staaet lige, og naar Stemmerne dernæst paany i det næste Møde ved Sagens Foretagelse stille sig lige, tilkomme Formanden en kvalificeret Ret til ved sin Stemme at gjøre Udslaget. Det er nemlig ikke blot med Hensyn til enkelte, men, som det forekommer mig, virkelig med Hensyn til mangfoldige Sager af Bigtighed, at der kommer en endelig og sidste Afgjorelse tilveie, og en Sags Forkastelse paa Grund af lige Stemmer aabner Døren for, at den samme Sag hyppigt vil og i mange Tilfælde maa komme igjen. Der gives jo ogsaa flere andre Institutioner, hvor der tillægges en enkelt et saadant Privilegium, eller hvor idetmindste en anden Bestemmelse om Majoritetens Udfindelse end den sædvanlige træder i Kraft, naar en Sag ikke første Gang har faaet sin endelige og sidste Afgjorelse. — Jeg skal hermed hovedsageligen anbefale Endringsforslaget under Nr. 4 til Vedtagelse, men derhos, forsaavidt man ikke vil gaae ind paa det, henlede Opmærksomheden paa, at Forslaget under Nr. 5 aabner den Dør, som jeg troer, at der maa holdes aaben, for at komme til en endelig Afgjorelse af en Sag, som allerede eengang har været bragt paa Bane, og som dengang havde ligemange Stemmer for og imod sig.

Sonne: Det lille Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 10, har alene til Hensigt at gjøre det muligt for Sogneraadet at kunne udsætte Valget til en ledigbleven Plads, indtil der skal foretages nye almindelige Valg. I det sidste Punktum af § 10 er det nemlig bestemt, at et nyt Valg skal foretages, saasnart et Medlem udtræder; men der kan jo dog tænkes gyldige Grunde for Sogneraadet til at ønske at udsætte Valget, f. Ex. naar der kun er kort Tid tilbage, indtil det næste almindelige Valg skal foregaae, og det forekommer mig, at det derfor vil være godt, om Loven giver Sogneraadet Ret til at udsætte Valget indtil da, dog saaledes, at der ikke skal finde nogen Udsættelse Sted, dersom endogsa kun et enkelt Medlem fordrer det Modsatte.

Den samme Bestemmelse gjælder jo allerede med Hensyn til Amtsraadene, idet disse med Enstemmighed kunne bestemme, at et saadant Valg skal udsættes til næste almindelige Valg. Jeg troer ikke, at mit Forslag behøver videre Anbefaling, og jeg skal hermed ganske henstille det til Thinget.

Fischer: Jeg seer ikke rettere, end at de to Endringsforslag, der ere stillede til § 14, og som nyligt bleve motiverede af det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David), beroe paa en Misforstaaelse. Der staaer i Lovforslagets § 14, at ethvert Afstemningspunkt, som ikke faaer over Halvdelen af de afgivne Stemmer for sig, er forkastet. Naar der altsaa stemmes over en Sag, og den ikke faaer over Halvparten af de afgivne Stemmer, saa har der dermed fundet en Afgjorelse af Sagen Sted derhen, at Forslaget er forkastet; det er en aldeles utvivlsom og sikker Afgjorelse af Spørgsmaalet. Ikke desto mindre gif det ærede Medlem i sine Betragtninger ud fra, at det maatte være magtpaaliggende at bringe en endelig Afgjorelse af Spørgsmaalet tilveie, og gjorde opmærksom paa den Bigtighed, som dette ofte kunde have. En saadan endelig Afgjorelse vil, som sagt, ikke opnaaes mere, fordi Endringsforslaget under Nr. 4 vedtages, end det opnaaes ved Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse. Hvis Endringsforslaget under Nr. 4 vedtages, saa kan man forestille sig Forholdet saaledes, at Formandens Stemme tælles for to, og der opnaaes da ganske vist derved en Afgjorelse, men det er jo ikke Mere, end der, som anført, allerede nu vil opnaaes efter Lovforslaget. Det subsidiaire Forslag under Nr. 5 — thi jeg opfatter dette Forslag som et subsidiairt — forudsætter, at en Sag, der er forkastet paa den anførte Maade, nemlig derved, at der har været lige mange Stemmer for den og imod den, kommer igjen. Denne Forudsætning troer jeg imidlertid heller ikke er rigtig; Sagen er forkastet og dermed endeligt afgjort, saasnart den ikke har faaet Fleertallet af Stemmerne for sig.